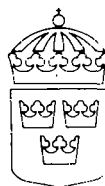

Lagutskottets betänkande

1987/88:34

om anslag till kronofogdemyndigheterna, m.m.
(prop. 1987/88:100, bil. 9, prop. 1987/88:152)

LU
1987/88:34

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet *dels* proposition 1987/88:100 bilaga 9 (finansdepartementet) i vad avser anslag till kronofogdemyndigheterna, *dels* proposition 1987/88:152 om lagändringar m.m. med anledning av exekutionsväsendets nya organisation, *dels* ock två med anledning av sistnämnda proposition väckta motioner som tar upp frågor om riksskatteverkets ledningsfunktion m.m.

Utskottet lämnar utan erinran i proposition 1987/88:152 gjorda uttalanden om riksskatteverkets ledningsfunktion, tillstyrker bifall till förslagen i propositionerna samt avstyrker bifall till motionerna. Mot sistnämnda ställningstagande reserverar sig ledamöterna från moderata samlingspartiet, folkpartiet och centern.

Propositionerna

I *proposition 1987/88:100* bilaga 9 (finansdepartementet) föreslår regeringen under punkt B 3 att riksdagen till *kronofogdemyndigheterna* för budgetåret 1988/89 anvisar ett förslagsanslag av 610 412 000 kr.

I *proposition 1987/88:152* föreslår regeringen (finansdepartementet) att riksdagen skall anta i propositionen framlagda förslag till

1. lag om ändring i utsökningsbalken,
2. lag om ändring i lagen (1845:50 s. 1) om handel med lösören, som köparen låter i säljarens vård kvarbliva,
3. lag om ändring i växellagen (1932:130),
4. lag om ändring i checklagen (1932:131),
5. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
6. lag om ändring i lagen (1962:512) om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge,
7. lag om ändring i lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt,
8. lag om ändring i lagen (1970:741) om statlig lönegaranti vid konkurs,
9. lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385),
10. lag om ändring i konsumentkreditlagen (1977:981),
11. lag om ändring i lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.,
12. lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer,
13. lag om ändring i utsökningsregisterlagen (1986:617),

14. lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,

15. lag om ändring i utsökningsförordningen (1981:981).

Lagförslagen har intagits i *bilaga* till betänkandet.

I proposition 1987/88:152 bereds riksdagen också tillfälle att ta del av vad som i propositionen redovisats angående riksskatteverkets ledningsfunktion.

Motionerna

Motion 1987/88:L8 av Bengt Harding Olson m.fl. (fp) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om riksskatteverkets ledningsfunktion.

Motion 1987/88:L9 av Knut Wachtmeister m.fl. (m) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts beträffande resurser för enskilda mål inom exekutionsväsendet.

Utskottet

En huvuduppgift för kronofogdemyndigheterna är att handlägga mål och ärenden enligt utsökningsbalken (UB). Det övervägande antalet sådana mål och ärenden avser indrivning av statens fordringar på obetalda skatter, avgifter och böter, s.k. allmänna mål. I jämförelse med de allmänna målen är antalet mål och ärenden som anhängiggörs av enskilda, s.k. enskilda mål, förhållandevis litet. Vid sidan av de rent exekutiva uppgifterna enligt UB ankommer det på kronofogdemyndigheterna att företräda staten som borgenär vid indrivningen av skatter och avgifter.

Vissa andra uppgifter av exekutiv karaktär har lagts på kronofogdemyndigheterna genom särskilda författningar. Här kan bl.a. nämnas verkställighetsärenden enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt mål om återtagande av gods som köpts på kredit enligt konsumentkreditlagen (1977:981) och lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.

Kronofogdemyndigheterna har vidare enligt skilda författningar att fullgöra åtskilliga andra uppgifter. Bl.a. är kronofogdemyndigheterna tillsynsmyndighet i konkurs och prövar frågor om bevakning av lönefordringar enligt lagen (1970:741) om statlig lönegaranti vid konkurs i de fall bevakningsförfarande inte anordnas.

Landet är för närvarande indelat i 81 kronofogdedistrikt. I varje distrikt finns en kronofogdemyndighet. Riksskatteverket (RSV) är centralmyndighet för administrationen av exekutionsväsendet. I RSV:s uppgifter ingår även att till regeringen ge in framställning om medel för exekutionsväsendets gemensamma behov och att avge anslagsframställning för kronofogdemyndigheterna. I övrigt är administrationen delad mellan kronofogdemyndigheterna och länsstyrelserna. Viss tillsynsverksamhet utövas av länsskattemyndigheterna.

Inom RSV svarar en särskild avdelning (avdelning E) för administrationen av exekutionsväsendet. Avdelningen är delad i en exekutionsjuridisk och en exekutionsadministrativ sektion. Den exekutionsjuridiska sektionen utarbe-

tar föreskrifter och råd för exekutionsväsendet, bevakar statens rätt i vissa kronomål samt för statens talan vid domstol i sådana mål. Den exekutionsadministrativa sektionen planerar och genomför organisationsförändringsprojekt, utvecklar arbetsmetoder, planerar den exekutiva verksamheten, samordnar krav på utveckling av ADB-stödet samt ansvarar för uppföljning och kontroll av kronofogdemyndigheterna. Vidare utarbetar sektionen rutiner och utformar blanketter, meddelar föreskrifter och anvisningar, handlägger frågor om personalplanering, rekrytering, tjänstetillsättningar, löne- och anställningsvillkor samt arbetsmiljö och samverkansformer inom kronofogdemyndigheterna.

På förslag av regeringen i proposition 1986/87:52 om exekutionsväsendets organisation godkände riksdagen (LU 1986/87:12, rskr. 103) hösten 1986 principiella riktlinjer för en omorganisation av kronofogdemyndigheterna. Riktlinjerna innebär att den nuvarande organisationen för kronofogdemyndigheterna ändras så att en kronofogdemyndighet bildas i varje län. Vidare skall RSV få det fulla ansvaret för ledning, styrning och samordning av verksamheten i exekutionsväsendet. RSV skall ange mål för verksamheten samt ange riktlinjer, policy, ramar etc. för att nå dessa mål. I uppdraget ingår vidare att ansvara för en ändamålsenlig utformning av organisation, arbetsformer och rutiner. Planering, samordning, utveckling och uppföljning är andra uppgifter som skall ankomma på RSV. Vidare skall i verkets uppgifter ingå bl.a. att genom verkställighetsföreskrifter, allmänna råd eller på annat sätt verka för en enhetlig tillämpning av materiella bestämmelser. På kronofogdemyndigheterna ankommer att bedriva verksamheten med utgångspunkt i de riktlinjer som RSV lägger fast.

Den nya organisationen skall träda i kraft den 1 juli 1988. En särskild kommitté (Fi 1987:02) tillkallades under våren 1987, med uppgift att lämna förslag till den närmare utformningen av de nya kronofogdemyndigheternas organisation och i övrigt lämna förslag till andra åtgärder som erfordras för att genomföra omorganisationen.

I proposition 1987/88:100, bilaga 9, föreslås att till kronofogdemyndigheterna för budgetåret 1988/89 anvisas ett förslagsanslag av 610 412 000 kr. Anslaget är beräknat utan tillämpning av huvudförslaget. För vissa reformer som blir en följd av omorganisationen bör enligt propositionen resurser motsvarande 2 % av anslaget avsättas. Särskilda medel beräknas för vissa engångsutgifter i samband med övergången till den nya organisationen. Det förutskickas att ytterligare medelstillskott senare kan visa sig erforderliga.

Det föreslagna anslaget till kronofogdemyndigheterna föranleder inte några erinringar från utskottets sida. Utskottet tillstyrker bifall till proposition 100 i denna del.

I proposition 1987/88:152 läggs fram förslag till de ändringar i UB och andra författningar som föranleds av omorganisationen. Vidare bereds riksdagen tillfälle ta del av vad som i propositionen anförs om riksskatteverkets ledningsfunktion i den nya organisationen.

Bakgrunden till den redovisning om riksskatteverkets ledningsfunktion som lämnas i proposition 152 är de uttalanden som riksdagen gjorde vid behandlingen i riksdagen av förslaget till riktlinjer för exekutionsväsendets omorganisation. I ärendet (LU 1986/87:12) förklarade sig utskottet inled-

ningsvis dela departementschefens uppfattning att det för en effektivisering av den exekutiva verksamheten krävdes ledning från centralt håll av annat slag än vad som kunde utövas av RSV som centralmyndighet för administrationen av exekutionsväsendet eller av länsskattemyndigheten i sin tillsynsfunktion över kronofogdemyndigheterna. Eftersom RSV var den enda myndighet som kunde ifrågakomma som centralmyndighet för kronofogdemyndigheterna borde verket få i uppdrag att svara för den erforderliga ledningen, styrningen och samordningen på området.

När det gällde frågan om vilka ledningsfunktioner som RSV borde ha gentemot kronofogdemyndigheterna fanns det enligt utskottets mening anledning att skilja mellan dessa myndigheters uppgifter att företräda statens borgenärsintressen och de övriga uppgifter som myndigheterna fullgör enligt utskökningsbalken och andra lagar. I fråga om borgenärsfunktionen föranledde propositionen inte några erinringar från utskottets sida. Det var också på detta område som behovet av ökade ledningsmöjligheter var störst. Saken ställde sig däremot annorlunda när det gällde den rent exekutiva verksamheten enligt utskökningsbalken m.m. liksom kronofogdemyndigheternas uppgifter att exempelvis vara tillsynsmyndighet i konkurs och pröva ärenden enligt lönegarantilagen. Även om det också i dessa avseenden fanns ett behov av mera effektiva styrningsmöjligheter var emellertid, framhöll utskottet, utrymmet för RSV:s ledningsfunktioner mera begränsat än när det gällde borgenärsfunktionen.

Mot bakgrund av bl.a. det anförda ansåg utskottet att det hade varit till fördel om i propositionen en mera utförlig redovisning hade lämnats för de ledningsfunktioner som RSV avsågs få när det gällde den rent exekutiva verksamheten, tillsynsuppgifterna i konkurs m.m. I avsaknad av en sådan redovisning ansåg sig utskottet inte kunna ta ställning till frågan om den närmare omfattningen av RSV:s ledningsfunktioner. Utskottet förklarade att det borde ankomma på organisationskommittén (se ovan) att överväga i vilka avseenden RSV borde kunna styra och leda kronofogdemyndigheternas verksamhet i angivna hänseenden samt belysa effekterna härav. Resultatet av övervägandena borde regeringen redovisa för riksdagen i lämpligt sammanhang innan omorganisationen genomfördes. Vad utskottet sålunda anförde gavs regeringen till känna.

Organisationskommittén har numera, i en promemoria den 15 februari 1988, redovisat sina överväganden rörande RSV:s ledningsfunktion i den nya organisationen. Enligt kommittén bör RSV ha såväl rätt som skyldighet att i fråga om hela verksamheten ge kronofogdemyndigheterna vägledning av generell karaktär när det behövs. RSV måste i vissa avseenden också kunna ge direktiv som är bindande för myndigheterna. Detta bör enligt kommittén få ske framför allt vad gäller organisation och arbetsformer hos kronofogdemyndigheterna. Beträffande den rent exekutiva verksamheten och annan verksamhet där en tillämpning av materiella bestämmelser träder i förgrunden, särskilt den av lagutskottet uppmärksammade frågan om prioritering av allmänna och enskilda mål, framhåller kommittén att det inte finns något utrymme för RSV för direktivrätt eller liknande vid sidan av den föreskriftsrätt som kan finnas enligt särskilda bemyndiganden. Kommittén gör här sålunda samma bedömning som lagutskottet, nämligen att verkets lednings-

funktion på detta område är begränsad till att ge råd och vägledning för hur kronofogdemyndigheterna bör agera.

I proposition 152 förklarar departementschefen att han i allt väsentligt kan instämma i vad kommittén anfört. Han tillägger att det ändrade ledningsuppdraget för RSV bör komma till uttryck i en instruktion för exekutionsväsendet, vartill han avser att återkomma när kommittén senare i vår presenterat ett förslag till författningsbestämmelser. Han förklarar sig emellertid räkna med att verkets framtida uppgifter på exekutionssidan i huvudsak bör kunna regleras på ett sätt som svarar mot vad som gäller för beskattningsområdet enligt förordningen (1986:1346) med instruktion för skatteförvaltningen. Enligt departementschefen behövs det däremot inte någon reglering i lag av RSV:s avsedda styrnings- och ledningsfunktioner. Inte heller torde det finnas något behov av att ge RSV befogenheter utöver dem som redan finns att meddela verkställighetsföreskrifter till bestämmelser i lag. När det gäller materiella fragor bör det i stället vara så att verket genom allmänna råd och uttalanden verkar för lagenlighet, följdriktighet och enhetlighet. I särskilda fall bör verket, framhåller departementschefen, givetvis också i fortsättningen inom ramen för sin normgivningskompetens meddela föreskrifter rörande rättstillämpningen. Något utrymme för föreskrifter i materiellt hänseende är det däremot inte fråga om vad avser det berörda ämnet om prioritering av allmänna och enskilda mål eller annars när en myndighet har i uppgift att handlägga ärenden om rättstillämpning.

I motion L8 (fp) framhålls att kronofogdemyndigheterna har en dubbelroll genom att de i sin verksamhet skall företräda såväl staten som enskilda personer. Särskilt uttalad blir denna dubbelroll när kronofogdemyndigheten har att utöva tillsyn i konkurser, i vilka både staten och enskilda är fordringsägare. I sådana grannliga situationer krävs att man med stor tydlighet gör åtskillnad mellan kronofogdemyndighetens olika funktioner. Enligt motionärerna kan detta ske främst genom att RSV:s avdelning för exekutionsväsendet i resurshänseende prioriteras högre, dess avdelningschef placeras i verksledningen och tillsynsenheterna ges en mera fristående ställning. Härigenom skulle allmänhetens uppfattning av kronofogdemyndigheternas opartiskhet stärkas. Vidare är principen om kronofogdemyndigheternas självständighet gentemot RSV av sådan vikt att den uttryckligen bör inskrivas i den blivande instruktionen för RSV. Mot bakgrund av den kritik som under senare år riktats mot exekutionsväsendet för bristande rättssäkerhet och av att hithörande frågor blivit helt otillräckligt uppmärksammade i organisationskommitténs arbete måste rättssäkerhetskravet komma till klarare uttryck och det måste i instruktionen uttryckligen fastslås att rättssäkerheten är ett övergripande mål för RSV:s ledningsfunktion. Dessutom bör betonas betydelsen av en effektiv tillsyn särskilt beträffande handläggningen av de enskilda borgenärernas fordringar. Instruktionen bör enligt motionärerna inte kopieras från instruktionen för skatteförvaltningen, eftersom exekutions- och skattesidan är alltför olika sinsemellan. En sådan kopiering skulle allvarligt skada tilltron till exekutionsväsendet. I motionen hemställs att vad i motionen anförts om RSV:s ledningsfunktion ges regeringen till känna.

Motionärerna i motion L9 (m) understryker att exekutionsväsendets nya

organisation och RSV:s ledningsfunktion inte får innebära att mål som drivs av enskilda medborgare nedprioriteras. I motionen framhålls att de enskilda målen kan röra väsentligt lägre belopp än vad som totalt och i vissa enskilda fall gäller beträffande statens fordringar samt att vad gäller resursinsatser stor hänsyn måste tas till att indrivningen av ett förhållandevis litet belopp kan vara mycket viktig för den enskilde medborgaren med tanke på den personliga ekonomin. Mot bakgrund härav hemställs att regeringen ges till känna vad i motionen anförts om resurser för enskilda mål inom exekutionsväsendet.

Som utskottet framhöll år 1986 är det med hänsyn till kronofogdemyndigheternas dubbla roll viktigt att RSV:s ledningsfunktioner inte utövas så att kronofogdemyndigheternas opartiskhet i den rättstillämpande verksamheten kan ifrågasättas. Beaktas bör också att den rent exekutiva verksamheten liksom handläggningen av vissa andra ärenden exempelvis inom lönegarantisystemet är uppgifter av närmast judiciell karaktär som myndigheterna har att självständigt svara för i enlighet med gällande lagstiftning.

Mot den angivna bakgrunden anser utskottet i likhet med departementschefen att RSV:s ledningsuppdrag när det gäller kronofogdemyndigheternas rättstillämpande verksamhet bör begränsas till att genom allmänna råd och uttalanden verka för lagenlighet, följdriktighet och enhetlighet. Härutöver bör RSV inom ramen för normgivningskompetensen kunna meddela bl.a. verkställighetsföreskrifter. Vad avser bl.a. den i motion L9 aktualiserade frågan om handläggningen av enskilda mål innebär den i propositionen förordade ordningen att kronofogdemyndigheterna även fortsättningsvis skall – i enlighet med de uttalanden som gjordes vid införandet av UB – självständigt pröva i vilken ordning målen skall handläggas och vilka indrivningsåtgärder som bör vidtas.

När det gäller frågor som inte har direkt anknytning till den rättstillämpande verksamheten finns det större utrymme för att ge RSV en ledande roll. Verket bör således kunna meddela föreskrifter av administrativ karaktär i fråga om exempelvis organisation och arbetsformer för att åstadkomma samordning, rationalisering och enhetlighet inom exekutionsväsendet och effektivitet inom verksamheten. Också på det administrativa området medför emellertid kraven på opartiskhet och självständighet i den rättstillämpande verksamheten att RSV:s möjligheter att leda verksamheten är något mera begränsade än när det gäller kronofogdemyndigheternas borge-närsfunktion. Stora krav måste därför ställas på att RSV i sin ledningsfunktion inte ger föreskrifter eller eljest fattar beslut av administrativ karaktär som kan få sådana effekter att kronofogdemyndigheternas självständighet att besluta i enskilda fall i praktiken beskärs. Det är också angeläget att RSV, som departementschefen framhåller, så långt som möjligt undviker att meddela föreskrifter som kan ge upphov till att allmänheten ifrågasätter de handläggande myndigheternas saklighet och opartiskhet.

I likhet med departementschefen anser utskottet att det ändrade ledningsuppdraget för RSV bör komma till uttryck i en instruktion för exekutionsväsendet. Med beaktande av vad utskottet ovan anført kan utskottet inte finna något hinder mot att verkets uppgifter på exekutionssidan i huvudsak regleras efter mönster av vad som gäller på beskattningsområdet. Utskottet

kan inte dela motionärernas farhågor för att en ledningsfunktion för RSV, utformad i enlighet med det sagda, skulle innebära några risker för att de allmänna målen skulle prioriteras på bekostnad av de enskilda målen eller att kronofogdemyndigheternas självständighet träds för när eller att allmänhetens förtroende för myndigheterna av annan anledning skulle rubbas. Någon uttrycklig bestämmelse i den nya instruktionen om kronofogdemyndigheternas självständighet kan inte anses erforderlig. Att RSV har ett ansvar för att rättssäkerhetskraven uppfylls inom exekutionsväsendet och för att enskilda mål handläggs på ett effektivt och ändamålsenligt sätt är en självklarhet och behöver inte – som yrkas i motion L8 – slås fast i instruktionen.

Vad angår det önskemål som förs fram i motion L8 om sammansättningen av RSV:s verksledning vill utskottet hänvisa till att ett sådant motionsförslag prövades av riksdagen i samband med godkännandet av riktlinjerna för omorganisationen och då avvisades (se LU 1986/87:12 s. 14). Någon anledning att frångå ställningstagandet kan utskottet inte finna. Inte heller motionärernas synpunkter på fördelningen av RSV:s resurser bör föranleda någon åtgärd från riksdagens sida. Vad gäller frågan om tillsynsenheternas ställning vill utskottet erinra om vad utskottet anförde i samband med den reform av konkursrätten som genomfördes år 1979 (prop. 1978/79:105, LU 19) och som bl.a. innebar att tillsynsfunktionen i konkurs överfördes på kronofogdemyndigheterna. Utskottet framhöll då vikten av att verksamheten organiserades så att en tjänsteman endast i rena undantagsfall får utöva tillsyn i konkurs samtidigt som han har hand om indrivningsuppgifter och handräckning. Utskottet underströk att särskilda enheter för tillsynsuppgifter borde inrättas i största möjliga utsträckning. Det anförda äger fortfarande giltighet. Genom den omorganisation som nu föreslås ökar möjligheterna till ett förverkligande av riksdagens önskemål. Några särskilda åtgärder i syfte att ytterligare markera tillsynsuppgifternas fristående ställning anser utskottet inte erforderliga.

På anförda skäl avstyrker utskottet bifall till motionerna L8 och L9.

De i proposition 152 föreslagna lagändringarna är huvudsakligen av rent teknisk karaktär och föranleder inte några uttalanden från utskottets sida. Utskottet tillstyrker att förslagen genomförs.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *anslag till kronofogdemyndigheterna*
att riksdagen med bifall till proposition 1987/88:100 bilaga 9 punkt B 3 till *Kronofogdemyndigheterna* för budgetåret 1988/89 anvisar ett förslagsanslag av 610 412 000 kr.,
2. beträffande *framlagda lagförslag*
att riksdagen antar de i proposition 1987/88:152 framlagda förslagen till
 - a) lag om ändring i utsökningsbalken,
 - b) lag om ändring i lagen (1845:50 s. 1) om handel med lösören, som köparen låter i säljarens vård kvarbliva,
 - c) lag om ändring i växellagen (1932:130).

- d) lag om ändring i checklagen (1932:131),
- e) lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
- f) lag om ändring i lagen (1962:512) om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge,
- g) lag om ändring i lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt,
- h) lag om ändring i lagen (1970:741) om statlig lönegaranti vid konkurs,
- i) lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385),
- j) lag om ändring i konsumentkreditlagen (1977:981),
- k) lag om ändring i lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.,
- l) lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer,
- m) lag om ändring i utsökningsregisterlagen (1986:617),
- n) lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
- o) lag om ändring i utsökningsförfordningen (1981:981).

3. beträffande *riksskatteverkets ledningsfunktion*
att riksdagen med avslag på motionerna 1987/88:L8 och 1987/88:L9 lämnar utan erinran vad som anförs i proposition 1987/88:152 i motsvarande del.

Stockholm den 5 maj 1988

På lagutskottets vägnar

Per-Olof Strindberg

Närvarande: Per-Olof Strindberg (m), Lennart Andersson (s), Owe Andréasson (s), Ulla Orring (fp), Martin Olsson (c), Inga-Britt Johansson (s), Allan Ekström (m), Bengt Kronblad (s), Inger Hestvik (s), Bengt Harding Olson (fp), Gunnar Thollander (s), Marianne Karlsson (c), Berit Löfstedt (s), Ewa Hedkvist Petersen (s) och Håkan Stjernlöf (m).

Reservation

Riksskatteverkets ledningsfunktion (mom. 3)

Per-Olof Strindberg (m), Ulla Orring (fp), Martin Olsson (c), Allan Ekström (m), Bengt Harding Olson (fp), Marianne Karlsson (c) och Håkan Stjernlöf (m) anser

delvis att den del av utskottets yttrande som börjar på s. 6 med "När det" och slutar på s. 7 med "och L9" bort ha följande lydelse:

Enligt utskottets mening är det av största betydelse att RSV:s ledningsuppdrag i den nya organisationen utövas på ett sätt som stärker allmänhetens förtroende för kronofogdemyndigheterna. Detta kan ske bl.a. genom att

kronofogdemyndigheternas självständighet och opartiskhet i den rättstillämpande verksamheten kommer till författningsmässigt uttryck och genom att det skapas garantier för att mål som drivs av enskilda personer inte, oavsett den beloppsmässiga storleken av de olika fordringarna, får stå tillbaka för de mål i vilka staten är fordringsägare.

De tankegångar som utskottet här redovisat måste komma till tydlig uttryck i den instruktion för RSV som skall träda i kraft den 1 juli 1988. I instruktionen bör således fastslås att rättssäkerheten är ett övergripande mål för RSV:s ledningsfunktion. Det bör av instruktionen framgå att RSV har ansvar för att de enskilda målen handläggs på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och att även i övrigt rättsäkerhetskraven uppfylls inom exekutionsväsendet. Vidare måste åtskillnaden mellan kronofogdemyndigheternas olika funktioner klart kunna utläsas av instruktionen. I linje med vad som anförts i motionerna L8 och L9 bör av instruktionen framgå att RSV:s avdelning för exekutionsväsendet skall i resurshänseende prioriteras och vara representerad i verksledningen. Nödvändigt är också att instruktionen får en sådan utformning att RSV förhindras att i sin ledningsfunktion ge föreskrifter eller eljest fatta beslut av administrativ karaktär som får till följd att kronofogdemyndigheternas självständighet att besluta i enskilda fall i praktiken beskärs. I sistnämnda hänseende torde en författningsmässig förebild kunna sökas i förordningen (1975:506) med instruktion för domstolsverket.

Vad utskottet sålunda anfört bör med bifall till motionerna L8 och L9 ges regeringen till känna.

dels att utskottets hemställan under moment 3 bort ha följande lydelse:

3. beträffande riksskatteverkets ledningsfunktion

att riksdagen med anledning av proposition 1987/88:152 i denna del samt med bifall till motionerna 1987/88:L8 och 1987/88:L9 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

Lag om ändring i utsökningsbalken

Härigenom föreskrivs i fråga om utsökningsbalken

dels att 2 kap. 15, 16 och 24 §§, 4 kap. 8, 27 och 32 §§, 15 kap. 7 § och 16 kap. 1 och 10 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i balken skall införas en ny paragraf, 6 kap. 10 a §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 kap.

15 §

När kronofogdemyndigheten enligt 4 kap. 14 eller 15 § eller 16 kap. 9 eller 12 § eller 13 § jämförd med 4 kap. 14 och 15 §§ förelägger svaranden eller tredje man att fullgöra eller underlåta något, får myndigheten föreskriva vite till belopp som finnes behövt.

Fråga om utdömande av vite som har förelagts enligt första stycket prövas, på talan av allmän åklagare eller kronofogdemyndigheten, av tingsrätten i den ort där kronofogdemyndigheten finns. Har ändamålet med vitet förfallit, får det ej dömas ut.

Fråga om utdömande av vite som har förelagts enligt första stycket prövas, på talan av allmän åklagare eller kronofogdemyndigheten, av en tingsrätt i det län där kronofogdemyndigheten finns. Har ändamålet med vitet förfallit, får det ej dömas ut.

Om föreläggande vid vite ej iakttas, kan kronofogdemyndigheten ge nytt vitesföreläggande utan hinder av att det förra ej har vunnit laga kraft.

16 §

Efterkommer ej gäldenären eller tredje man föreläggande enligt 4 kap. 14 eller 15 § eller 16 kap. 13 § jämförd med nämnda lagrum, får han häktas, om synnerliga skäl föreligger. Fråga om häktning prövas, efter framställning av kronofogdemyndigheten, av tingsrätten i den ort där kronofogdemyndigheten finns.

Efterkommer ej gäldenären eller tredje man föreläggande enligt 4 kap. 14 eller 15 § eller 16 kap. 13 § jämförd med nämnda lagrum, får han häktas, om synnerliga skäl föreligger. Fråga om häktning prövas, efter framställning av kronofogdemyndigheten, av en tingsrätt i det län där kronofogdemyndigheten finns.

När framställning om häktning har gjorts, skall förhandling äga rum inför rätten. Till förhandlingen skall kronofogdemyndigheten och, om hinder ej möter, den som avses med yrkandet kallas. Denne får hämtas, om skäl föreligger därtill. Har han kallats till förhandlingen eller kan det antagas att han har avvikit eller eljest håller sig undan, utgör hans utevaro ej hinder för prövning av yrkandet. I fråga om rätt till biträde och kostnader i målet har vad som föreskrivs i rättegångsbalken om försvarare och om rättegångskostnader i brottmål motsvarande tillämpning.

Rätten skall med högst två veckors mellanrum hålla förhandling för att pröva om den som är intagen i häkte fortfarande skall vara häktad. Föreligger ej längre skäl för häktning, skall rätten omedelbart förordna att den häktade skall frigges. Ingen får hållas häktad längre tid än tre månader i målet. Beträffande behandlingen i övrigt av frågor om häktning enligt

denna paragraf har vad som gäller enligt rättegångsbalken om häktning av misstänkt motsvarande tillämpning.

24 §

Har enligt 4 kap. 20, 21 eller 22 § eller 13 kap. 7 § andra stycket föreläggande meddelats att väcka talan vid domstol, skall tvisten prövas av *tingsrätten i den ort* där kronofogdemyndigheten finns, om ej annat följer av andra stycket.

Om föreläggande har meddelats enligt 4 kap. 20, 21, 22 eller 26 § i fall då tvisten rör egendom som avses i 10 kap. 10 eller 12 § rättegångsbalken, gäller om domstols behörighet vad som sägs där.

Har föreläggande meddelats enligt 4 kap. 23 § första stycket eller 9 kap. 11 § tredje stycket, gäller om domstols behörighet vad som i allmänhet är föreskrivet därom. I fall som avses i 4 kap. 23 § andra stycket skall tvisten prövas, när fråga är om pantbrev i fastighet, av den tingsrätt som anges i 10 kap. 10 § rättegångsbalken och *eljest av tingsrätten i den ort* där kronofogdemyndigheten finns.

I föreläggande skall anges vid vilken domstol talan *skall* väckas.

Har enligt 4 kap. 20, 21 eller 22 § eller 13 kap. 7 § andra stycket föreläggande meddelats att väcka talan vid domstol, skall tvisten prövas av *en tingsrätt i det län* där kronofogdemyndigheten finns, om ej annat följer av andra stycket.

Har föreläggande meddelats enligt 4 kap. 23 § första stycket eller 9 kap. 11 § tredje stycket, gäller om domstols behörighet vad som i allmänhet är föreskrivet därom. I fall som avses i 4 kap. 23 § andra stycket skall tvisten prövas, när fråga är om pantbrev i fastighet, av den tingsrätt som anges i 10 kap. 10 § rättegångsbalken och *annars av en tingsrätt i det län* där kronofogdemyndigheten finns.

I föreläggande skall anges vid vilken domstol talan *i första hand bör* väckas.

4 kap.

8 §

Utmätning söks hos *den kronofogdemyndighet i vars distrikt* gäldenären har sitt hemvist.

Utmätning av egendom som ej finns i det *distrikt* där gäldenären har sitt hemvist får även sökas hos kronofogdemyndigheten i det *distrikt* där egendomen finns eller, i fråga om fartyg eller luftfartyg, dit det väntas. Utmätning av fartyg får även sökas där fartyget har sin hemort. Utmätning av fordran eller annan rättighet får också sökas där sekundogäldenären eller annan förpliktad finns, även om fordringen eller rättigheten skall anses finnas i annat *distrikt*. Utmätning av lön eller annan förmån som avses i 7 kap. söks, om gäldenären ej har hemvist här i riket, där arbetsgivaren eller annan som utger förmånen finns.

Utmätning söks hos *kronofogdemyndigheten i det län* där gäldenären har sitt hemvist.

Utmätning av egendom som ej finns i det *län* där gäldenären har sitt hemvist får även sökas hos kronofogdemyndigheten i det *län* där egendomen finns eller, i fråga om fartyg eller luftfartyg, dit det väntas. Utmätning av fartyg får även sökas där fartyget har sin hemort. Utmätning av fordran eller annan rättighet får också sökas där sekundogäldenären eller annan förpliktad finns, även om fordringen eller rättigheten skall anses finnas i annat *län*. Utmätning av lön eller annan förmån som avses i 7 kap. söks, om gäldenären ej har hemvist här i riket, där arbetsgivaren eller annan som utger förmånen finns.

Har utmätning sökts hos kronofogdemyndighet som ej är behörig enligt första eller andra stycket, får myndigheten likväl i brådskande fall vidtaga åtgärd som avses i 6 kap. 12 § innan målet enligt 2 kap. 4 § första stycket överlämnas till kronofogdemyndighet som är behörig.

27 §¹

Har domstol fastställt att förfallen fordran skall utgå med särskild förmånsrätt i registrerat skepp, registrerat luftfartyg, in-tecknade reservdelar till luftfartyg eller fast egendom anses egendomen omedelbart utmätt.

Denna verkan förfaller, om ej försäljning begärs hos kronofogdemyndigheten inom två månader från det att domstolens beslut vann laga kraft.

Begäran om försäljning görs hos en kronofogdemyndighet som enligt 8 § är behörig att ta upp ansökan om utmätning. Försäljning av fast egendom skall dock begäras hos kronofogdemyndigheten i det distrikt där egendomen finns. Denna myndighet får överlämna målet till annan kronofogdemyndighet, om det behövs för att samordna verkställigheten mot en gäldenär.

Begäran om försäljning görs hos en kronofogdemyndighet som enligt 8 § är behörig att ta upp ansökan om utmätning. Försäljning av fast egendom skall dock begäras hos kronofogdemyndigheten i det län där egendomen finns. Denna myndighet får överlämna målet till annan kronofogdemyndighet, om det behövs för att samordna verkställigheten mot en gäldenär.

32 §

Om viss egendom utmäts av mer än en kronofogdemyndighet, skall målen i fortsättningen handläggas gemensamt av den kronofogdemyndighet som myndigheterna i samråd bestämmer eller som utses av den kronofogdemyndighet i vars distrikt gäldenären har sitt hemvist.

Om viss egendom utmäts av mer än en kronofogdemyndighet, skall målen i fortsättningen handläggas gemensamt av den kronofogdemyndighet som myndigheterna i samråd bestämmer eller som utses av kronofogdemyndigheten i det län där gäldenären har sitt hemvist.

Innan kronofogdemyndighet överlämnar mål enligt första stycket skall den vidtaga sådana i 6 kap. föreskrivna åtgärder som ej bör anstå.

6 kap.

10 a §

När ett utmätt fartyg eller luftfartyg står under tullkontroll, får kronofogdemyndigheten begära hjälp av tullmyndigheten för att hindra att fartyget eller luftfartyget avgår. För att hindra fartyget eller luftfartyget att avgå har tullmyndigheten samma befogenheter som myndigheten har enligt tullagen (1987:1065). Detsamma gäller när gods i fartyget eller luftfartyget har utmätts.

¹ Senaste lydelse 1983:165.

15 kap.
7 §

Införsel söks hos *den kronofogdemyndighet i vars distrikt gäldenären har sitt hemvist*. Har gäldenären ej hemvist här i riket, görs ansökningen där arbetsgivaren finns.

Införsel söks hos *kronofogdemyndigheten i det län där gäldenären har sitt hemvist*. Har gäldenären ej hemvist här i riket, görs ansökningen där arbetsgivaren finns.

16 kap.
1 §

Verkställighet av förpliktelse för tidigare ägare eller nyttjanderätts-havare att flytta från fast-egendom, bostadslägenhet eller annat utrymme i byggnad (avhysning) söks hos *den kronofogdemyndighet i vars distrikt svaranden har sitt hemvist*. Avhysning får även sökas hos kronofogdemyndigheten i *det distrikt* där verkställigheten skall ske.

Verkställighet av förpliktelse för tidigare ägare eller nyttjanderätts-havare att flytta från fast-egendom, bostadslägenhet eller annat utrymme i byggnad (avhysning) söks hos *kronofogdemyndigheten i det län där svaranden har sitt hemvist*. Avhysning får även sökas hos kronofogdemyndigheten i *det län* där verkställigheten skall ske.

10 §

Verkställighet i annat fall än som avses i 1 § av förpliktelse som ej avser betalningsskyldighet samt verkställighet av beslut om kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd söks hos *den kronofogdemyndighet i vars distrikt svaranden har sitt hemvist eller egendom som är i fråga finns eller där verkställigheten annars med fördel kan äga rum*.

Verkställighet i annat fall än som avses i 1 § av förpliktelse som ej avser betalningsskyldighet samt verkställighet av beslut om kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd söks hos *kronofogdemyndigheten i det län där svaranden har sitt hemvist eller egendom som är i fråga finns eller där verkställigheten annars med fördel kan äga rum*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

Lag om ändring i lagen (1845:50 s. 1) om handel med lösören, som köparen låter i säljarens vård kvarbliva

Härigenom föreskrivs att 1 och 3 §§ lagen (1845:50 s. 1) om handel med lösören, som köparen låter i säljarens vård kvarbliva¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Vill den, som tillhandlar sig lösören och tillåter, att desamma få i säljarens vård kvarbliva, att vad han tillhandlat sig skall fredas från utmätning för säljarens skuld och i händelse av dennes konkurs från boets tillgångar avskiljas, upprättar skriftlig avhandling om köpet med förteckning å de köpta persedlarna och vittnens underskrift. Han skall inom en vecka därefter i ortstidning inom den ort, där säljaren bor, låta införa kungörelse om avhandlingen med uppgift om säljarens och köparens namn och yrken, dagen då köpeavhandlingen blivit uppgjord samt köpeskillingens belopp. Avhandlingen jämte bevis om att kungörelsen införts i ortstidning skall dels inom åtta dagar från den dag då kungörelsen skedde uppvisas för kronofogdemyndigheten i *den ort* där egendomen *finnes*, och i bestyrkt avskrift tillställas myndigheten, dels inom en månad från samma dag företes inför tingsrätten i *orten* till intagande i dess protokoll.

Vill den, som tillhandlar sig lösören och tillåter, att desamma få i säljarens vård kvarbliva, att vad han tillhandlat sig skall fredas från utmätning för säljarens skuld och i händelse av dennes konkurs från boets tillgångar avskiljas, upprättar skriftlig avhandling om köpet med förteckning å de köpta persedlarna och vittnens underskrift. Han skall inom en vecka därefter i ortstidning inom den ort, där säljaren bor, låta införa kungörelse om avhandlingen med uppgift om säljarens och köparens namn och yrken, dagen då köpeavhandlingen blivit uppgjord samt köpeskillingens belopp. Avhandlingen jämte bevis om att kungörelsen införts i ortstidning skall dels inom åtta dagar från den dag då kungörelsen skedde uppvisas för kronofogdemyndigheten i *det län* där egendomen *finns*, och i bestyrkt avskrift tillställas myndigheten, dels inom en månad från samma dag företes inför tingsrätten i *den ort där egendomen finns* till intagande i dess protokoll.

3 §³

Är köpeavhandling så upprättad och behandlad, som i 1 § sägs, men inträffar utmätning inom trettio dagar efter det avhandlingen inför rätten företeddes, eller försätts säljaren i konkurs efter ansökning, som gjorts inom sagda tid, är den sålda egendomen ej fredad från att utmätas eller att räknas till konkursboet.

Är köpeavhandling så upprättad och behandlad, som i 1 § sägs, men inträffar utmätning inom trettio dagar efter det avhandlingen inför rätten företeddes, eller försätts säljaren i konkurs efter ansökning, som gjorts inom sagda tid, är den sålda egendomen ej fredad från att utmätas eller att räknas till konkursboet.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1977:673.

² Senaste lydelse 1977:673.

³ Senaste lydelse 1987:691.

Detsamma gäller, när ansökan om förordnande av god man enligt ackordslagen (1970:847) gjorts inom nämnda tid och konkurs följt på ansökan, som gjorts inom tre veckor från det att verkan av godmansförordnande förföll eller, när förhandling om offentligt ackord följt, ackordsfrågan avgjordes. Görs efter utgången av den i första punkten angivna tiden jäv mot köpeavhandling, vilken är så upprättad och behandlad, som nyss sagts, är, om jävet görs vid utmätningstillfälle, fordringsägaren skyldig att, om han vill fullfölja jävet, inom en månad därefter väcka talan mot såväl säljaren som köparen vid tingsrätten i den ort där kronofogdemyndigheten finns. Gör han inte det, har han förlorat sin talan. Godset skall genast beläggas med kvarstad och sökanden skall, om han vill att åtgärden skall bestå, inom fjorton dagar efter utmätningförrättningen hos kronofogdemyndigheten ställa full borgen för den kostnad och skada, som kan orsakas av kvarstaden. Var säljarens egendom avträdd till konkurs, skall vad om återvinning av lös egendom till konkursbo är stadgat i 4 kap. 19 och 20 §§ konkurslagen (1987:672) äga motsvarande tillämpning.

Vad som nu sagts om konkurs äger motsvarande tillämpning om i stället offentligt ackord fastställs. I fråga om talan med anledning av ackordsförhandling äga 17 och 18 §§ ackordslagen (1970:847) motsvarande tillämpning.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

Detsamma gäller, när ansökan om förordnande av god man enligt ackordslagen (1970:847) gjorts inom nämnda tid och konkurs följt på ansökan, som gjorts inom tre veckor från det att verkan av godmansförordnande förföll eller, när förhandling om offentligt ackord följt, ackordsfrågan avgjordes. Görs efter utgången av den i första punkten angivna tiden jäv mot köpeavhandling, vilken är så upprättad och behandlad, som nyss sagts, är, om jävet görs vid utmätningstillfälle, fordringsägaren skyldig att, om han vill fullfölja jävet, inom en månad därefter väcka talan mot såväl säljaren som köparen vid den tingsrätt som avses i 1 §. Gör han inte det, har han förlorat sin talan. Godset skall genast beläggas med kvarstad och sökanden skall, om han vill att åtgärden skall bestå, inom fjorton dagar efter utmätningförrättningen hos kronofogdemyndigheten ställa full borgen för den kostnad och skada, som kan orsakas av kvarstaden. Var säljarens egendom avträdd till konkurs, skall vad om återvinning av lös egendom till konkursbo är stadgat i 4 kap. 19 och 20 §§ konkurslagen (1987:672) äga motsvarande tillämpning.

3 Förslag till

Lag om ändring i växellagen (1932:130)

LU 1987/88:34

Bilaga

Härigenom föreskrivs att i 88 § växellagen (1932:130)¹ ordet "orten" skall bytas ut mot "länet".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

¹ Senaste lydelse av 88 § 1981:1364.

4 Förslag till

LU 1987/88:34

Lag om ändring i checklagen (1932:131)

Bilaga

Härigenom föreskrivs att i 66 § checklagen (1932:131)¹ ordet "orten" skall bytas ut mot "länet".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

¹ Senaste lydelse av 66 § 1981:1365.

5 Förslag till

LU 1987/88:34

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Bilaga

Härigenom föreskrivs att 74 § och rubriken närmast före 74 § uppbördslagen (1953:272)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Tillsyn över debitering, indrivning och redovisning av skatt

Föreslagen lydelse

Tillsyn över debitering och redovisning av skatt

74 §²

Underlåter lokal skattemyndighet eller kronofogdemyndighet att inom föreskriven tid fullgöra sina åligganden enligt denna lag eller lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, skall länsskattemyndigheten, när det blivit känt, omedelbart vidtaga de åtgärder som förhållandena kunna föranleda.

Om lokal skattemyndighet inte fullgör sina åligganden enligt denna lag eller lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, skall länsskattemyndigheten vidta de åtgärder som behövs.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

¹ Lagen omtryckt 1972:75.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

² Senaste lydelse 1986:1288.

Lag om ändring i lagen (1962:512) om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1962:512) om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Framställning om erhållande av verkställighet göres hos myndighet i den fördragsslutande stat, där sökanden vistas, eller i den stat, där domen eller beslutet meddelades eller förbindelsen ingicks.

Vistas sökanden i Sverige, göres *framställning* direkt hos *vederbörande utmättningsman*.

Framställning, som gjorts i Danmark, Finland, Island eller Norge, skall av behörig myndighet över-sändas till *vederbörande länsstyrelse här i riket* eller, om ovisshet råder angående behörig *länsstyrelse*, till *utrikesdepartementets rättsavdelning*.

Myndighet, som i Danmark, Finland, Island eller Norge för-skottsvis utbetalat bidrag, *äger* göra framställning om indrivning av bidraget direkt hos *svensk myndighet enligt vad* i tredje stycket sägs.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till svenska, danska eller norska språket.

Vistas sökanden i Sverige, görs *framställningen* direkt hos *en behörig kronofogdemyndighet*.

Framställning, som gjorts i Danmark, Finland, Island eller Norge, skall av behörig myndighet över-sändas till *en behörig kronofogdemyndighet* eller, om ovisshet råder angående behörig *kronofogdemyndighet*, till *riksskatteverket*.

Myndighet, som i Danmark, Finland, Island eller Norge för-skottsvis utbetalat bidrag, *får* göra framställning om indrivning av bi-draget direkt hos myndighet *som avses* i tredje stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

¹ Senaste lydelse 1978:863.

Lag om ändring i lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt

Bilaga

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*7 §¹

Framställning om besked enligt 6 § göres hos kronofogdemyndigheten i *den ort* där arbetstagaren är bosatt. Är han *icke* bosatt här i landet, göres framställningen i *den ort* där arbetsgivaren *finnes*. Innan kronofogdemyndigheten meddelar beslut, skall myndigheten bereda arbetstagaren tillfälle att yttra sig, om det kan ske utan avsevärd tidsutdräkt.

Framställning om besked enligt 6 § görs hos kronofogdemyndigheten i *det län* där arbetstagaren är bosatt. Är han *inte* bosatt här i landet, görs framställningen i *det län* där arbetsgivaren *finns*. Innan kronofogdemyndigheten meddelar beslut, skall myndigheten bereda arbetstagaren tillfälle att yttra sig, om det kan ske utan avsevärd tidsutdräkt.

Mot kronofogdemyndighetens beslut får talan ej föras. Kronofogdemyndigheten kan ändra beslutet, om anledning därtill förekommer.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

¹ Senaste lydelse 1981:833.

8 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1970:741) om statlig lönegaranti vid konkurs

LU 1987/88:34

Bilaga

Härigenom föreskrivs att i 6 § lagen (1970:741) om statlig lönegaranti vid konkurs¹ orden "den ort" skall bytas ut mot "det län".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

¹ Senaste lydelse av 6 § 1987:1134.

9 Förslag till

Lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385)

LU 1987/88:34

Bilaga

Härigenom föreskrivs att i 6 kap. 6 § aktiebolagslagen (1975:1385)¹ ordet
"orten" skall bytas ut mot "länet".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

¹ Senaste lydelse av 6 kap. 6 § 1981:458.

10 Förslag till

LU 1987/88:34

Lag om ändring i konsumentkreditlagen (1977:981)

Bilaga

Härigenom föreskrivs att i 17 § konsumentkreditlagen (1977:981)¹ ordet "exekutionsavgift" skall bytas ut mot "utsökningsavgift".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

¹ Senaste lydelse av 17 § 1978:598.

11 Förslag till

LU 1987/88:34

Lag om ändring i lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m. fl.

Bilaga

Härigenom föreskrivs att i 9 och 12 §§ lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m. fl.¹ ordet "exekutionsavgift" skall bytas ut mot "utsökningsavgift".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

¹ Senaste lydelse av 12 § 1981:802.

Lag om ändring i lagen (1981:131) om kallelse på okända
borgenärer.

Bilaga

Härigenom föreskrivs att i 5 § lagen (1981:131) om kallelse på okända
borgenärer ordet "distriktet" skall bytas ut mot "länet".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

Härigenom föreskrivs att 7 § utsökningsregisterlagen (1986:617) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

7 §

Riksskatteverket och kronofogdemyndigheterna får ha terminalåtkomst till utsökningsregistret.

Terminalåtkomsten för en kronofogdemyndighet får avse endast uppgifter om

1. den som är registrerad hos *en kronofogdemyndighet i länet* som gäldenär i mål om exekutiva åtgärder, 1. den som är registrerad hos *myndigheten* som gäldenär i mål om exekutiva åtgärder,

2. den som i annat fall än som avses under 1 är gäldenär eller svarande i mål eller ärende som handläggs hos myndigheten,

3. make till person som avses under 1,

4. den som är gemensamt betalningsansvarig med person som avses under 1,

5. fåmansföretag som avses i 35 § 1 a mom. sjunde stycket kommunal-skattelagen (1928:370) och delägare i sådant företag, om företaget eller delägare i detta är gäldenär som avses under 1,

6. konkurs och näringsförbud.

I fråga om kronofogdemyndighet som är tillsynsmyndighet i konkurs gäller terminalåtkomsten enligt andra stycket 1 också gäldenärer i annat län, om detta ingår i tillsynsområdet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

14 Förslag till

LU 1987/88:34

Lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

Bilaga

Härigenom föreskrivs att i 12 kap. 6 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar ordet "orten" skall bytas ut mot "länet".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988.

15 Förslag till

Lag om ändring i utsökningsförordningen (1981:981)

LU 1987/88:34

Bilaga

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 22 § utsökningsförordningen (1981:981) skall upphöra att gälla vid utgången av juni 1988.